

عنوان مقاله:

بررسی اثر تنش شوری و زمان برداشت بر خصوصیات مورفولوژی و فیزیولوژی گیاه مورد (Myrtus communis)

محل انتشار:

مجله فرآیند و کارکرد گیاهی، دوره 7، شماره 23 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زینب وفادار - Isfahan University of Technology

مهدی رحیم ملک - Isfahan University of Technology

محمد رضا سبزیعلیان - Isfahan University of Technology

علی نیکبخت - Isfahan University of Technology

خلاصه مقاله:

گیاه مورد با نام علمی Myrtus communis یک گونه دیپلوئید از خانواده میرتاسه (Myrtaceae) بوده و از جمله گیاهان مهم دارویی و زینتی محسوب می‌شود. مطالعه حاضر به منظور بررسی اثر سطوح مختلف تنش شوری بر خصوصیات مورفولوژیک و فیزیولوژیک گیاه مورد انجام گرفت. این آزمایش در قالب یک آزمایش اسپلیت پلات در زمان بر پایه بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار و در چهار سطح شوری سه زمان برداشت (اوایل بهار، اوایل تابستان و اوایل پاییز) انجام شد. با توجه به نتایج مورفولوژیک بدست آمده در هر سه زمان برداشت، تمامی صفات اندازه گیری شده به جز تعداد شاخه فرعی و گلدهی در گیاه مورد تحت تنش شوری کاهش پیدا کرد. بیشترین میانگین طول برگ (۶۹/۱ سانتی متر) مربوط به تیمار شاهد در زمان برداشت تابستان و کمترین میانگین در سطح بالای تنش (۲۸/۱ سانتی متر) بود که در زمان برداشت پاییز مشاهده گردید. در بین صفات فیزیولوژیک نیز کلروفیل و محتوای رطوبت نسبی برگ گیاه مورد تحت تنش شوری کاهش و میزان پرولین و کاروتنوئید (در زمان برداشت بهار و تابستان) افزایش یافت. در زمان برداشت اول، دوم و سوم به ترتیب ۹۶/۲۷٪، ۹۸/۴۰٪ و ۷۴/۵۱٪ افزایش پرولین در تیمار سطح ۶ دسی زیمنس نسبت به تیمار شاهد مشاهده گردید. بیشترین میانگین کاروتنوئید در زمان برداشت تابستان با ۷۴/۶ میلی گرم بر گرم برگ و کمترین میانگین با ۲/۵۰ در پاییز مشاهده شد. طور کلی، به منظور دستیابی به بالاترین عملکرد گیاه مورد تحت تنش شوری، زمان برداشت بهار و تابستان به عنوان بهترین مرحله برداشت و با سطح تنش شوری حداکثر چهار دسی زیمنس معرفی می‌گردد.

کلمات کلیدی:

Harvest time, Myrtle, Morphological, Physiological, Salinity stress, تنش

شوری، زمان برداشت، فیزیولوژیک، مورد، مورفولوژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1367106>

